

9. WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 marca 2022 r.

10. Sąd Okręgowy w Poznaniu III Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Tomasz Borowczak

Protokolant: prot. sąd. Magdalena Górecka

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Wągrowcu Michała Świniarskiego

11. po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 25 lutego i 11 marca 2022r. w Poznaniu

12. sprawy:

a) **D. P. (1), syna J. i M. z domu H., urodzonego w dniu (...) w C.**

b) **M. K., syna J. i A. z domu M., urodzonego w dniu (...) w T.**

13. oskarżonych o to, że:

14. w dniu 11 października 2021r. w W., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, a także wspólnie i w porozumieniu oraz w ramach podziału ról z jeszcze jedną nieustaloną osobą, doprowadzili K. B. do niekorzystnego rozporządzenia jego i jego żony I. B. mieniem znacznej wartości w postaci oszczędności obojga małżonków w kwocie 250.000 zł przechowywanych w miejscu ich wspólnego zamieszkania w ten sposób, że po uprzednim telefonicznym wprowadzeniu pokrzywdzonego w błąd nieprawdziwą informacją o konieczności udostępnienia im jako funkcjonariuszom Policji tych pieniędzy rzekomo w celu ich sfotografowania i naniesienia na powierzchnie banknotów specjalnego proszku ułatwiającego identyfikację sprawcy(-ów) w razie ewentualnej ich kradzieży przez działającą na terenie miasta grupę przestępczą okradającą starszych ludzi, doprowadzili K. B. do wydania im i współsprawcy wyżej opisanej gotówki, nie mając zamiaru zwrócenia jej, czym działali na szkodę K. i I. małżonków B.

15. tj. o czyn z art.286§1 k.k. w zw. z art.294§1 k.k.

1) Oskarżonych D. P. (1) i M. K. uznaje za winnych tego, że w dniu 11 października 2021r. w W., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z co najmniej jeszcze dwoma – nieustalonymi osobami, doprowadzili K. B. do niekorzystnego rozporządzenia jego i jego żony I. B. mieniem znacznej wartości w postaci oszczędności obojga małżonków w kwocie 250.000 zł przechowywanych w miejscu ich wspólnego zamieszkania w ten sposób, że nieustaleni współsprawcy podający się za funkcjonariuszy Policji rozpracowujących grupę przestępców okradających starsze osoby w rozmowie telefonicznej wprowadzili K. B. w błąd nieprawdziwą informacją o konieczności udostępnienia im jako funkcjonariuszom Policji posiadanych pieniędzy rzekomo w celu ich sfotografowania i naniesienia na powierzchnię banknotów specjalnego proszku ułatwiającego identyfikację sprawcy/sprawców w razie ewentualnej ich kradzieży przez działającą na terenie miasta W. grupę przestępczą okradającą starszych ludzi, zaś oskarżeni D. P. (1) i M. K. udali się do miejsca zamieszkania pokrzywdzonych i tam wykorzystując to błędne przeswiadczenie K. B., że wydaje pieniądze funkcjonariuszowi policji, M. K. odebrał od pokrzywdzonego pieniądze pod pozorem wykonania z nimi czynności i następnie oddalili się tj. przestępstwa z art.286§1 k.k. w zw. z art.294§1 k.k. i art.227 k.k. w zw. z art.11§2 k.k. i za to na

podstawie art.294§1 k.k. w zw. z art.11§3 k.k. oraz art.33§2 k.k. wymierza każdemu z oskarżonych karę:

- a) 5 (pięciu) lata pozbawienia wolności
 - b) grzywny w liczbie po 200 (dwieście) stawek dziennych, na podstawie art.33§3 k.k. ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 50 (pięćdziesiąt) złotych.
- 2) Na podstawie art.46§1 k.k. orzeka wobec oskarżonych solidarnie obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem poprzez zapłatę solidarnie na rzecz małżonków K. i I. B. kwoty 250.000 zł (dwieście pięćdziesiąt tysięcy złotych).
- 3) Na podstawie art.63§1 k.k. na poczet kar pozbawienia wolności zalicza oskarżonym okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie i tak :
- a) D. P. (1) od godz.21.10 dnia 24 listopada 2021r. i nadal,
 - b) M. K. od godz.23.50 dnia 24 listopada 2021r. i nadal.

17.4) Na podstawie art.44§2 k.k. orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych w postaci telefonu komórkowego marki N. oraz karty SIM (opisanych w postanowieniu k.201) jako służących do popełnienia przestępstwa.

18.5) Na podstawie §17 ust.2 pkt.5 i §20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. M. kwotę 840 zł + VAT tytułem wynagrodzenia za obronę oskarżonego D. P. (1) na etapie postępowania jurysdykcyjnego

19.6) Na podstawie art.624§1 k.p.k. zwalnia oskarżonych od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

20.Sędzia Tomasz Borowczak

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE		
Wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 11 marca 2022r.	Sygnatura akt	III K 586/21
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub		

<p>art. 387 k.p.k. albo jeżeli wnioski o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.</p>			
<p>1. USTALENIE FAKTÓW</p>			
<p>Fakty uznane za udowodnione</p>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1	D. P. (1), M. K.	przestępstwo z art.286§1 k.k. w zw. z art.294§1 k.k. i art.227 k.k. w zw. z art.11§2 k.k. popełnione w ten sposób, że oskarżeni w dniu 11 października 2021r. w W., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z co najmniej jeszcze dwoma – nieustalonymi osobami, doprowadzili K. B. do niekorzystnego rozporządzenia jego i jego żony I. B. mieniem znacznej wartości w postaci oszczędności obojga małżonków w kwocie 250.000 zł przechowywanych w miejscu ich wspólnego zamieszkania w ten sposób, że nieustaleni współsprawcy podający się za funkcjonariuszy Policji	

		<p>rozpracowujących grupę przestępców okradających starsze osoby w rozmowie telefonicznej wprowadzili K. B. w błąd nieprawdziwą informacją o konieczności udostępnienia im jako funkcjonariuszom Policji posiadanych pieniędzy rzekomo w celu ich sfotografowania i naniesienia na powierzchnię banknotów specjalnego proszku ułatwiającego identyfikację sprawcy/ sprawców w razie ewentualnej ich kradzieży przez działającą na terenie miasta W. grupę przestępczą okradającą starszych ludzi, zaś oskarżeni D. P. (1) i M. K. udali się do miejsca zamieszkania pokrzywdzonych i tam wykorzystując to błędne przeświadczenie K. B., że wydaje pieniądze funkcjonariuszowi policji, M. K. odebrał od pokrzywdzonego pieniądze pod pozorem wykonania z nimi czynności i następnie oddalili się</p>	
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	
<p>Zamieszkujący w W. pokrzywdzeni małżonkowie I. B. (urodzona w (...)r.) oraz K. B. (urodzony w (...)r.) w październiku 2021r. w miejscu swego zamieszkania</p>	<p>częściowo wyjaśnienia D. P. (1)</p>	<p>360-362 w zw. z 86-87, 113-114</p>	

przechowywali wszystkie oszczędności swojego życia – w gotówce w kwocie 250.000 zł. Środki te małżonkowie B., pozostający od co najmniej kilkunastu już lat na emeryturze, gromadzili praktycznie przez całe swoje dotychczasowe życie – odkładając dochody typu „trzynastka, „czternastka” czy nagrody jubileuszowe. Gotówka była popakowana w kopertach (po 10.000 zł, banknoty o nominałach 100 zł oraz 200 zł), zaś koperty umieszczone w pudełku po butach oraz tzw. „reklamówce”.

W dniu 11 października 2021r. około godz. 13.00 K. B. przebywał sam w swym domu. Po godz.13 odebrał połączenie telefoniczne wykonane na jego numer stacjonarny z aparatu o numerze zastrzeżonym i nawiązał trwającą przeszło godzinę rozmowę telefoniczną z dwoma mężczyznami. Pierwszy z nich przedstawił mu się jako funkcjonariusz Komendy Powiatowej Policji w W. M. M. (2) i spytał, w jakim banku pokrzywdzony ma konto. Gdy K. B. odparł, że konto w banku ma jego żona, natomiast on sam otrzymuje pieniądze od listonosza, który przynosi mu je do domu, rozmówca K. B. oświadczył mu, iż pragnie go ostrzec, iż na terenie W. działa

szajka współdziałająca z listonoszami i okradająca starszych ludzi, a on jest właśnie na tropie tej szajki. Tak zmanipulowany K. B. oznajmił wówczas, że przechowuje w domu oszczędności swoje i swojej żony w łącznej kwocie 250.000 zł. Rozmówca nakazał mu wówczas poczekać przy aparacie, po czym rozmowę zamiast niego podjął inny mężczyzna – również podający się za funkcjonariusza policji. Poleciał on K. B. nie rozłączać się oraz przygotować wszystkie przechowywane w domu pieniądze, albowiem za chwilę przyjdzie je ktoś sfotografować. W tym czasie do domu wróciła z zakupów I. B., która spytała męża, z kim rozmawia, a gdy ten odparł, że „rozpracowują szajkę“, nie dopytując go o szczegóły udała się do kuchni.

W tym czasie pod miejsce zamieszkania podjechali V. (...) nr rej. (...) oskarżeni D. P. (1) i M. K.. Kierujący pojazdem D. P. (1) pozostał w aucie, zaś M. K. udał się do miejsca zamieszkania pokrzywdzonych.

Zadzwoił dzwonkiem do drzwi wejściowych i wówczas rozmawiający ciągle przez telefon K. B. otworzył mu drzwi i zaprosił do środka. Mimo, że M. K. nie przedstawił się, to

zapewniany ciągle przez rozmówcę telefonicznego K. B. o podejmowanych przez policję czynnościach mających na celu zabezpieczenie złapania przestępców zaprowadził oskarżonego K. do pokoju, gdzie miał już przygotowane pieniądze. Oskarżony M. K. oznajmił wówczas pokrzywdzonemu, że musi zabrać pieniądze by je sfotografować i posypać specjalnym proszkiem – zaznaczyć je, że są to pieniądze K. B.. Następnie M. K. wyszedł wraz z pieniędzmi pokrzywdzonych włożonymi do białej foliowej „reklamówki”, zaś K. B. cały czas kontynuował rozmowę telefoniczną z chronologicznie drugim spośród domniemanych policjantów i obserwował M. K. odchodzącego w kierunku ul. (...). W tym czasie do domu powracała synowa pokrzywdzonych L. B., która zastała K. B. stojącego na schodach zewnętrznych wiodących do drzwi wejściowych i podobnie jak wcześniej uczyniła to jej teściowa zapytała go K. B., z kim ten rozmawia, lecz pokrzywdzony odparł jej „później”, zakrywając mikrofon słuchawki telefonicznej dłonią, dodał, że „jest na podsłuchu” oraz że „grasuje szajka i kradnie pieniądze z konta”.

L. B. poszła wówczas porozmawiać z wciąż przebywającą w kuchni i niczego nieświadomą I. B. na temat tej dziwnej w jej ocenie sytuacji i wspólnie doszły do wniosku, że K. B. padł ofiarą oszustwa wobec czego skontaktowano się telefonicznie z Policją i ujawniając w ten sposób, że całe zdarzenie rzeczywiście było wykreowaną mistyfikacją.

Oskarżony M. K. z pieniędzmi zabranymi pokrzywdzonemu wsiadł do auta prowadzonego przez oskarżonego D. P. (1) i razem oddalili się z miejsca zdarzenia.

Pokrzywdzeni nie odzyskali żadnej części utraconych środków pieniężnych.

Usługodawca telekomunikacyjny K. B. w dniu 11 października 2021r. o godz. 13:04:51 odnotował trwające 1 godz. 17 min. i 17 sek. połączenie wchodzące na jego telefon stacjonarny z angielskiego numeru abonenckiego + (...).

częściowo wyjaśnienia M. K.	362-363 w zw. z 94-95, 117-118	
zeznania K. B.	365-366 w zw. z 7-9, 29-31	
zeznania I. B.	363-365 w zw. z 10-11	

zeznania L. B.	366-367 w zw. z 15-17		
protokół oględzin miejsca zdarzenia	20-21,		
umowa nabycia auta V. (...) przez P. M.	41		
dane telekomunikacyjne i teleinformatyczne	46-57, 122-125, 162-163, 180-181,		
protokoły zatrzymania oskarżonych	61, 90		
protokół przeszukania O. (...)	63-65,		
nagrania z monitoringu, protokół oględzin monitoringu, „zrzuty ekranowe” z nagrania	100-112		
Oskarżony D. P. (1) urodził się (...) w C., jest synem J. i M. z d. H.. Oskarżony ma wykształcenie gimnazjalne, przyuczony został do zawodu ślusarz-stolarz. Według jego oświadczenia na wolności utrzymywał się z prac dorywczych podejmowanych w charakterze pracownika budowlanego zarabiając z tego tytułu 750-800 zł tygodniowo (netto – oskarżony pozostawał zatrudniony bez jakiegokolwiek umowy). D. P. (1) jest bezdzietnym kawalerem, nie ma nikogo na utrzymaniu.	Karta karna	191	

<p>Nie ujawniono żadnego posiadanego przez niego majątku. Nie był dotychczas karany za przestępstwa.</p>			
<p>Oskarżony M. K. urodził się (...) w T., jest synem J. i A. z d. M.. Legitymuje się wykształceniem gimnazjalnym, został przyuczony do zawodu kucharza. Według jego oświadczenia na utrzymywał się z prac dorywczych podejmowanych w charakterze kasjera/ekspedienta – zarabiając z tego tytułu 2.800-3.100 zł „netto” miesięcznie (pozostawał zatrudniony bez jakiegokolwiek umowy). M. K. jest bezdzietnym kawalerem, nie ma nikogo na utrzymaniu. Nie ujawniono żadnego posiadanego przez niego majątku. Nie był dotychczas karany za przestępstwa.</p>	<p>karta karna</p>	<p>19</p>	
<p>Fakty uznane za nieudowodnione</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)</p>	
<p>--</p>	<p>-----</p>	<p>-----</p>	
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	

-----	-----	-----	
2. OCena DOWOdów			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1 -	<p>częściowo wyjaśnienia D. P. (1)</p> <p>częściowo wyjaśnienia M. K.</p>	<p>Brak było podstaw do negowania wiarygodności wyjaśnień oskarżonych D. P. (1) i M. K. w części, w której każdy z nich potwierdził, że wspólnie udali się do W. do miejsca zamieszkania pokrzywdzonych, D. P. (1) kierował samochodem V. (...), zaś M. K. poszedł odebrać paczkę od pokrzywdzonego, z którą następnie powrócił, a w której znajdowały się pieniądze, z których wspólnie zabrali 1.000 zł. Ta część wyjaśnień oskarżonych w pełni korelowała wzajemnie, a także z zeznaniami świadków, jak również z zabezpieczonymi nagraniami monitoringu sąsiada pokrzywdzonych oraz monitoringu miejskiego.</p>	
zeznania I. B., K. B., L. B.	<p>Za w pełni wiarygodne Sąd uznał zeznania pokrzywdzonych I. B. i K. B. oraz ich synowej – świadka L. B.. Zeznania te cechowały się spójnością wewnętrzną,</p>		

konsekwencją,
logicznością oraz pełną
korelacją z dowodami
z postaci nagrań
z monitoringów oraz
uzyskanymi danymi
telekomunikacyjnymi.
Pozwalały one na
ustalenie dokładnej kwoty
utraconych środków
pieniężnych, źródła ich
pochodzenia, skutków
dokonanego przestępstwa
dla pokrzywdzonego
(również w sferze
psychicznej – utracili
oni wszystkie oszczędności
swego życia). Z
oczywistych względów
najcenniejsze okazały
się zeznania K. B.,
który jako jedyny miał
kontakt ze sprawcami:
telefoniczny z dwoma
nieustalonymi sprawcami
oraz bezpośredni z
oskarżonym M. K..
Zeznania K. B. pozwoliły
też na ustalenie,
iż kłamliwym były
zapewnienia oskarżonych
o ich rzekomym braku
świadomości
przestępczego charakteru
zdarzenia – słowa
M. K. nawiązujące
przecież wprost do słów
rozmówcy telefonicznego,
iż zabierane środki
pieniężne zostaną
sfotografowane i obsypane
proszkiem jednoznacznie
dowodzą świadomości
oskarżonych co do
rzeczywistego charakteru
„odbierania paczki”.
Uwaga ta dotyczy również
kierującego samochodem
D. P. (1) – w świetle zasad
doświadczenia życiowego

	<p>i logicznego rozumowania kategorię wykluczyć należy możliwość, by wiedział on mniej niż M. K. – również w świetle wyjaśnień samego D. P. (1) kreującego siebie na „głównego organizatora” wyjazdu z W. do W..</p>		
dokumenty	<p>Sąd uznał za całkowicie przydatne zgromadzone w sprawie dokumenty. Zostały one sporządzone przez uprawnione organy, w ramach ich kompetencji. Ich autentyczność nie była przy tym kwestionowana przez strony postępowania, a Sąd nie znalazł także podstaw by czynić to z urzędu. Niezmiernie istotne dla ustaleń faktycznych oraz weryfikacji wyjaśnień oskarżonych i zeznań świadków okazały się w szczególności dane telekomunikacyjne oraz nagrania z monitoringu – w tym te, na których to sam oskarżony M. K. rozpoznał swój wizerunek.</p>		
<p>2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	

1.1.1	częściowo wyjaśnienia D. P. (1) częściowo wyjaśnienia M. K.	Sąd odmówił natomiast wiary wyjaśnieniom oskarżonych w części, w której zaprzeczyli oni swojej świadomości, iż odbierając „paczkę” od pokrzywdzonego K. B. uczestniczyli oni w przestępstwie. Pomijając już nawet oczywistą wewnętrzną sprzeczność wyjaśnień zarówno D. P. (1) (który z jednej strony przyznawał się do zarzucanego mu przestępstwa i składał wniosek o dobrowolne poddanie karze, a z drugiej strony wskazywał, że ani on, ani M. K. nie mieli świadomości udziału w przestępstwie - „M. nie był świadomy co robi i ja w sumie też” – k.360), jak też M. K. (który po początkowym negowaniu swej bytności w miejscu zamieszkania pokrzywdzonego na posiedzeniu w Sądzie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu przestępstwa, a z drugiej strony na rozprawie zaprzeczał swej świadomości udziału w przestępstwie, kategorycznie zaprzeczał wymianie słów z pokrzywdzonym poza stwierdzeniem „ja po odbiór paczki”, a jednocześnie nie podtrzymał swych wcześniejszych wyjaśnień ze śledztwa wskazując, że wówczas kłamał) podkreślić należy, iż:	
-------	--	---	--

- wyjaśnienia oskarżonych są częściowo wzajemnie sprzeczne co do tego, kto z nich i kiedy nawiązał kontakt z nieustaloną osobą, która miała przekazać im telefon „N.” i zaferować „pracę” polegającą na odbiorze paczek (zakazując jakoby jednocześnie używania telefonu do kontaktu z innymi osobami oraz odbierania połączeń innych niż „zastrzeżone”),
- twierdzenia oskarżonych o rzekomym braku ich świadomości uczestniczenia w przestępczym procederze pozostawały w jaskrawej sprzeczności z zasadami doświadczenia życiowego i podstawowymi zasadami logiki, a dodatkowo – rażąco sprzeczne z zeznaniami pokrzywdzonego K. B.. Z racji precyzyjnego skoordynowania w czasie działań nieustalonych telefonicznych rozmówców pokrzywdzonego oraz działań oskarżonych

podjeżdżających pod
miejsce zamieszkania
małżonków B.,
rozdzielających się (tj.
oskarżony P. pozostał
za kierownicą auta,
zaś M. K. udał
się do domu
pokrzywdzonych po
„paczkę”) oraz faktu
ustalonego na
podstawie
kategorycznych i
konsekwentnych
zeznań
pokrzywdzonego K.
B., iż oskarżony
M. K. odbierając
od pokrzywdzonego
pieniądze osobiście
zapewnił go, że
zostaną one
sfotografowane i
obsypane specjalnym
proszkiem, nie budzi
jakichkolwiek
wątpliwości Sądu to,
iż obaj oskarżeni
doskonale wiedzieli o
tym, jaki jest „modus
operandi” oszustwa.
Zapewnienie
osobiście przez M. K.,
że pieniądze zostaną
„sfotografowane i
obsypane proszkiem”
jednoznacznie
przeczy wyjaśnieniom
oskarżonych, jakoby
ich świadomość
ograniczała się
jedynie do
„konieczności
odebrania paczki”.
Oczywistym w świetle
zasad logiki jest
to, że o ile
wykonujący czynność
„odbierania” łupu
sprawcy nie stoją

najwyżej w hierarchii przestępczej, to jednak muszą być przygotowani na ewentualne nawiązanie dłuższej rozmowy z wydającym paczkę na wypadek, gdyby zaczął on dopytywać o jakieś szczegóły. To zaś prowadzi do wniosku, że oskarżeni doskonale zdawali sobie z „modus operandi”, a odbierający fizycznie „paczkę:” M. K. był nadto przygotowany na ewentualną potrzebę nawiązania konwersacji z K. B., co zresztą jednym zdaniem uczynił wzmacniając w pokrzywdzonym przekonanie o pomocy niesionej policji. Dodatkowo tylko podkreślić należy, iż „odbierając paczkę” oskarżony M. K. bynajmniej w żaden sposób nie pokwitował jej odbioru, ani też nie wylegitymował się dokumentem który potwierdzałby że jest przedstawicielem jakiejś firmy kurierskiej.

W tej sytuacji ta część wyjaśnień oskarżonych musiała zostać uznana za skrajnie naiwną i obliczoną jedynie na uniknięcie odpowiedzialności karnej

		za popelnione przestępstwo.	
zeznania A. K., R. R., P. M., D. B.	Nie kwestionując wiarygodności zeznań A. K. (k.367-368 w zw. 32-33), R. R. (k.22-24), P. M. (k. 36-37) oraz D. B. (k.75-76) wskazać należy, iż zeznawali oni na temat okoliczności nieistotnych dla rozstrzygnięcia sprawy.		
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięzłe o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	1	D. P. (1), M. K.
Zwięzłe o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Za w pełni uzasadniony Sąd uznał zarzut			

popelnienia przestępstwa przedstawiony oskarżonym, przy czym korekty wymagał opis przestępstwa przypisanego oskarżonym (niewątpliwie działali oni z co najmniej jeszcze dwoma – nieustalonymi osobami – a nie tylko jedną) oraz jego kwalifikacja prawna poprzez uzupełnienie jej o przepis art.227 k.k..

Oczywistym był fakt, iż żaden z oskarżonych w czasie zdarzenia nie był funkcjonariuszem Policji, a także iż to bynajmniej nie funkcjonariusze policji skontaktowali się telefonicznie z pokrzywdzonym opowiadając mu historię o rzekomym ściganiu szajki przestępców oszukujących starszych ludzi na terenie W.. Opierając się na konsekwentnych, szczegółowych i kategorycznych zeznaniach K. B. Sąd ustalił, iż zarówno owi dwa nieustaleni mężczyźni dzwoniący do pokrzywdzonego za podając się za funkcjonariuszy publicznych, jak również oskarżeni D. P. (1) i M. K. wprowadzanie przedstawiający się w ten sposób, lecz działający wspólnie i w porozumieniu z owymi „funkcjonariuszami policji” i mający pełną świadomość stosowanej metody oszustwa „na

policjanta” i wykorzystujący to błędne przeświadczenie K. B. w tym zakresie (a M. K. zapewniający osobiście pokrzywdzonego, że zabiera pieniądze tylko w celu sfotografowania i posypania specjalnym proszkiem – a więc dodatkowo utwierdzający pokrzywdzonego w tym błędnym przeświadczeniu) wyczerpali znamiona podmiotowe i przedmiotowe przestępstwa z art.227 k.k., a nadto iż ten sposób działania (tzw. „na policjanta”) był sposobem, by wprowadzić pokrzywdzonego w błąd i doprowadzić go do wydania M. K. jego mienia w postaci środków pieniężnych w kwocie 250.000 zł – bez uzyskania żadnego ekwiwalentu ani też nawet pokwitowania, wobec czego owo rozporządzenie mieniem przez K. B. było oczywiście dla niego (i jego żony) niekorzystne. Celem tego działania oskarżonych było zaś osiągnięcie korzyści majątkowej – czego nie ukrywali nawet oskarżeni w swych wyjaśnieniach potwierdzających, iż z zagarniętej kwoty zabrali sobie 1.000 zł.

Mienie, które na skutek oszukańczych zabiegów zostało wydane przez K. B. stanowiło wobec

<p>kwoty 250.000 zł mienie znacznej wartości – wobec czego słusznym było zakwalifikowanie działania oskarżonych jako przestępstwa z art.286§1 k.k. w zw. z art.294§1 k.k..</p> <p>Mając to wszystko na uwadze Sąd uznał, iż przestępne zachowanie oskarżonych wyczerpywało znamiona przestępstwa z art.286§1 k.k. w zw. z art.294§1 k.k. i art.227 k.k. w zw. z art.11§2 k.k..</p>			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania	-----	-----
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			

#	3.4. Umorzenie postępowania	-----	-----
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			

#	3.5. Uniewinnienie	-----	-----
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz			

zwiąże o powodach uniewinnienia			
-----	-----		
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
D. P. (1) M. K.	1	1	<p>Rozważając przez pryzmat dyrektyw z art.53§1 i §2 k.k. oraz art.115§2 k.k. kwestię wymiaru kary oskarżonym za przypisane im przestępstwo Sąd jako okoliczności <u>obciążające</u> uwzględnił:</p> <ul style="list-style-type: none"> • popełnienie przestępstwa w konfiguracji wieloosobowej – wspólnie i w porozumieniu, • kumulatywną kwalifikację prawną przestępstwa; • przemyślany, zorganizowany, wręcz wyrachowany sposób działania, • sposób życia oskarżonych, którzy mimo swego młodego wieku oraz dobrego stanu zdrowia nigdy nie raczyli nawet podjąć uczciwą pracę,

która byłaby podstawą do odprowadzania należnych Skarbowi Państwa należności publicznoprawnych (podatków);

- skutki przestępstwa – kwota 250.000 zł, która w podstępny sposób została odebrana ponad 80-letnim pokrzywdzonym stanowiła wszystkie oszczędności ich całego życia. Mimo więc, że w zestawieniu z wieloma innymi sprawami karnymi kwota szkody może nie wydawać się „olbrzymią”, to jednak uwzględniając osoby pokrzywdzone oraz źródło tych oszczędności należy traktować ją jako nadzwyczajnie wysoką. Dla pokrzywdzonych małżonków B. było to bowiem wszystko, co posiadali, co gromadzili przez dziesięciolecia, odmawiając sobie zapewne wielu przyjemności po to, by „na starość” mieć zabezpieczenie finansowe. Jak wielka dla nich była to kwota świadczą dobitnie konsekwencje zdrowotne (w tym psychiczne) zdarzenia, z którymi musi zmagać się

w szczególności K. B.. Co istotne – również dla samych oskarżonych kwota zagarniętych pokrzywdzonym środków jest przecieź wysoka – jaskrawo pokazuje to choćby sytuacja, że formalnie przyznający się do przestępstwa D. P. (1) nie był w stanie nawet w przybliżeniu oszacować, ile czasu zajęłoby mu zaoszczędzenie kwoty potrzebnej do naprawienia szkody.

Jedynym czynnikiem wpływającym na korzyść oskarżonych była ich niekaralność za przestępstwa, niemniej podkreślić należy, iż z racji wieku oskarżonych nie sposób przykładać do tej okoliczności jakiejś szczególnej wagi – zwłaszcza w sytuacji, gdy jako nieletni D. P. (1) dopuszczał się czynów skutkujących pobytem w zakładzie poprawczym. Podkreślenia wymaga również, że rola M. K. pozostawała zdecydowanie bardziej znacząca niż D. P. (1), co skutkowało uznaniem, iż wymierzone im kary winny być jednakowe .

Przy orzekaniu kary Sąd wziął pod uwagę każdą z dyrektyw opisanych w art.53 k.k., a mianowicie dyrektywy społecznej szkodliwości

czynu i stopnia winy, a także dyrektywy prewencji generalnej (kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa) i prewencji indywidualnej pojmowanej jako cele zapobiegawcze i wychowawcze kary w stosunku do danego oskarżonego.

W ocenie Sądu mając na uwadze niezmiernie niekorzystny dla oskarżonych bilans okoliczności obciążających i łagodzących zasadne było wymierzenie każdemu z oskarżonych kary 5 lat pozbawienia wolności oraz grzywny w liczbie 200 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 50 złotych.

Kary takie są na w ocenie Sądu surowe, takie też jednak właśnie powinny być, aby spełnić swe cele, by można uznać je za sprawiedliwe i adekwatne do stopnia winy danego oskarżonego. Kary te należy w ocenie Sądu uwzględniając niezwykle niekorzystny dla oskarżonych bilans okoliczności obciążających i łagodzących. Nie może bowiem ginać z pola widzenia przemyślany, wręcz wyrafinowany sposób działania oskarżonych względem osób w bardzo podeszłym już wieku, które zostały potraktowane przez oskarżonych w

			sposób niezwykle bezwzględny. W konsekwencji, zdaniem Sądu, wymierzenie kar niższych niż w uzasadnianym wyroku byłoby nieadekwatne do popełnionego przestępstwa, rażąco łagodne i wręcz demoralizujące społeczeństwo, które odebrałoby to jako bezkarność oskarżonych i „opłacalność” popełnienia przestępstw.
D. P. (1) M. K.	2	2	Uwzględniając wniosek pokrzywdzonych małżonków K. i I. B. na podstawie art.46§1 k.k. Sąd orzekł wobec oskarżonych solidarnie obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem poprzez zapłatę solidarnie na rzecz pokrzywdzonych kwoty 250.000 zł.
D. K.	4	4	Wobec ustalenia, iż zabezpieczone dowody rzeczowe w postaci telefonu komórkowego marki N. oraz karty SIM służyły do popełnienia przestępstwa przypisanego oskarżonym orzeciono ich przepadek.
5. ROZSTRZYGNIĘCIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności

D. K.	3	3	Mając na uwadze treść art.63§1 k.k. Sąd zaliczył oskarżonym na poczet kar pozbawienia wolności okresy rzeczywistego pozbawienia wolności w niniejszej od chwili zatrzymania.
D. P. (1)	5	5	Na podstawie przepisów rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. M. wynagrodzenie za obronę oskarżonego D. P. (1) na etapie postępowania jurysdykcyjnego
7.6. inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			

7. KOsztu procesu			

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6	Uwzględniając brak majątku oskarżonych, z którego możliwe byłoby przeprowadzenie skutecznej egzekucji oraz wymierzenie oskarżonym długoletnich kar pozbawienia wolności Sąd zwolnił oskarżonych od obowiązku zwrotu na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.	
6. Podpis		
Poznań, 18 marca 2022r. Sędzia Tomasz Borowczak		
Sygn. akt III K 586/21 ZARZĄDZENIE 1) proszę odnotować w kontrolce uzasadnień 2) odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć: • obrońcy oskarżonego D. P. (1) adw. A. M. 3) za 14 dni z lub z apelacją Poznań, 18 marca 2022r. Sędzia Tomasz Borowczak		